

[Inge Krogh.]

være en helt speciel lovgivning om dette.

Der er desuden spørgsmålet om, hvornår man skal melde sig syg. Jeg mener ikke, det har voldt særlige kvaler, at man skal gøre det den første dag. Det er undtagelsesvis, det har betydet noget, og jeg vil sige, at det er da næsten en desavouering af lønmodtageren, at det ikke betyder noget som helst, om man på arbejdspladsen ved, om han kommer, før der er gået 3 dage.

Der er et forslag om, at et lokalt medlem af organisationen skal tilslutte sig det udvalg, der skal træde sammen i tilfælde af tvivlsspørgsmål. Der mener vi ligesom centrum-demokraterne, at det kan være rimeligt, at folk med lokalkendskab tiltræder dette udvalg, men der må da være et medlem såvel fra lønmodtagerorganisationen som fra arbejdsgiverorganisationen. Vi synes, det er rimeligt nok at fastslå, at udvalget bør arbejde hurtigt, i løbet af 4 uger, og det er også kedeligt, at den sociale ankestyrelse ikke formår at arbejde hurtigere; det har været diskuteret før her i tinget, og det er blevet afvist. Det er kedeligt, at det tager så lang tid at få sagerne igennem.

Det eneste, vi ser på med virkelig sympati, er altså udvidelsen af barselorloven.

Ib Christensen (DR):

Tidligere ordførere har allerede været inde på, at tidspunktet nok ikke er inde til at revidere denne lov, og i denne opfattelse er jeg enig, så meget mere som vi ikke har materialet fra arbejdsmarkedets parter, LO eller Arbejdsgiverforeningen, om, hvorledes sygedagpengereformen har virket den korte tid, den har været i kraft. Man må også tilføje, at statsfinansielle hensyn just ikke taler til fordel for en lovrevision, der vil påføre det offentlige yderligere udgifter på hundredvis af millioner kroner.

Når det er sagt, vil jeg komme med nogle principielle bemærkninger om retsforbundets syn på disse forslag.

Vi er enige i den opfattelse, som ligger bag ved dagpengereformen, at man skal nå en ligestilling mellem funktionærer og arbejdere. Vi havde ganske vist hellere set ligestilling etableret på en anden måde, men nu da den er kommet igennem dagpengereformen, må vi gennemføre den ad den vej. Det bliver nævnt i fremsættelsen, at der har

været tale om misbrug, og det nævnes også i bemærkningerne til forslaget; og det er da sikkert rigtigt, at der har været misbrug, men der har jo også været misbrug nok fra lønmodtagernes side. Hvor der findes en social sikringsordning af den ene eller den anden art, sker der i større eller mindre omfang misbrug, men misbrugene har jo ikke haft det omfang, lader det til, som man i hvert fald fra visse sider frygtede.

Spørgsmålet om, hvorvidt man skulle lade det offentlige overtage finansieringen helt også de 5 første uger, den direkte udbetaling, er vi da villige til at overveje, men jeg vil bare pege på, at der her er tale om, at man så fjerner sig fra en ligestilling med funktionærerne, som jo har fuld løn under sygdom fra arbejdsgiveren. Da vi ønsker en ligestilling med funktionærerne i det lange løb, er det ikke et forslag, der umiddelbart tiltaler os, selv om man kan diskutere, om man skulle lade alle arbejdsgivere komme ind under en ordning med en fælles sygelønsfond.

Forslaget om, at procentatsen skal sættes op fra 90 til 100, kan vi ikke tiltræde. Når man har valgt de 90 pct., hænger det jo sammen med, at der også er visse besparelser forbundet med at være syg, nemlig at man sparer transportudgifter til sit arbejde, man sparer måske slitage på arbejdstøj o. lign.

Men jeg er enig med forslagsstillerne i én ting, nemlig det uheldige i den store forskel, der er på den faktiske dækning, idet den kan ligge helt nede på 50 pct. Disse geografisk betingede forskelle, som vel hænger sammen med lønglidning, kan der være god grund til at se på, for det kan ikke være rimeligt, at dækningen rent faktisk kan komme så lavt ned; den side af sagen vil vi altså gerne se på.

Vi kan ikke støtte forslaget om at forøge barselhvilen fra 14 til 21 uger. Det betyder jo, at man så giver gunstigere forhold her end i andre arbejdsforhold. Vi mener, at de 14 uger må være det rigtige.

Med hensyn til spørgsmålet om dokumentation for anmeldelse af fravær o. lign. og ligeledes spørgsmålet selvforskyldt sygdom gælder vel dette, at det fagretlige system i sig selv er en ganske effektiv garant mod eventuelle misbrug og eventuelle overfortolkninger.